

Teismo praktikos rinkinys

BENDROJO TEISMO (devintoji išplėstinė kolegija) SPRENDIMAS

2021 m. rugsėjo 15 d.*

„Valstybės pagalba – Individuali pagalba, skirta jūros vėjo elektrinių parkų eksploatacijai – Pareiga pirkti elektros energiją už didesnę nei rinkos kainą – Pirminio patikrinimo procedūra – Sprendimas netaikyti prieštaravimų – Ieškinys dėl panaikinimo – Reglamento (ES) 2015/1589 1 straipsnio h punktas – Suinteresuotosios šalies statusas – Žvejybos įmonės – Parkų įrengimas žvejybos rajonuose – Konkurencijos santykiai – Nebuvimas – Rizika, kad suteikus ginčijamą pagalbą bus paveikti žvejybos įmonių interesai – Nebuvimas – Tiesioginės ir konkrečios sąsajos nebuvimas – Nepriimtinumai“

Byloje T-777/19

Coopérative des artisans pêcheurs associés (CAPA) Sarl, įsteigta Tréport (Prancūzija), ir kiti ieškovai, kurių pavadinimai, vardai ir pavardės nurodyti priede¹, atstovaujami advokato M. Le Berre,

ieškovai,

palaikomi

Comité régional des pêches maritimes et des élevages marins des Hauts-de-France (CRPMEM), įsteigto Pajūrio Bulonėje (Prancūzija),

Fonds régional d'organisation du marché du poisson (FROM NORD), įsteigto Pajūrio Bulonėje,

Organisation de producteurs CME Manche-Mer du Nord (OP CME Manche-Mer du Nord), įsteigtos Portelyje (Prancūzija),

atstovaujamų advokatės A. Durand,

įstojusių į bylą šalių,

prieš

Europos Komisiją, atstovaujamą B. Stromsky ir A. Bouchagiar,

atsakovę,

* Proceso kalba: prancūzų.

¹ Kitų ieškovų sąrašas pridedamas tik prie šalims perduotos versijos.

palaikoma

Prancūzijos Respublikos, atstovaujamos E. de Moustier, P. Dodeller ir T. Stehelin,
Ailes Marines SAS, įsteigtos Piuto (Prancūzija), atstovaujamos advokatų M. Petite ir A. Lavenir,
Éoliennes Offshore des Hautes Falaises SAS, įsteigtos Paryžiuje (Prancūzija),
Éoliennes Offshore du Calvados SAS, įsteigtos Paryžiuje,
Parc du Banc de Guérande SAS, įsteigtos Paryžiuje,
atstovaujamų advokatų J. Derenne ir D. Vallindas,

ir

Éoliennes en Mer Dieppe Le Tréport SAS, įsteigtos Djepe (Prancūzija),
Éoliennes en Mer Îles d'Yeu et de Noirmoutier SAS, įsteigtos Nante (Prancūzija),
atstovaujamų advokatų C. Lemaire ir A. Azzi,

įstojusių į bylą šalių,

dėl pagal SESV 263 straipsnį pateikto prašymo panaikinti 2019 m. liepos 26 d. Komisijos sprendimą C(2019) 5498 *final* dėl valstybės pagalbos SA.45274 (2016/NN), SA.45275 (2016/NN), SA.45276 (2016/NN), SA.47246 (2017/NN), SA.47247 (2017/NN) ir SA.48007 (2017/NN), kurią Prancūzijos Respublika taikė šešiams (Pajūrio Kurselio, Fekano, Sen Nazero, Jė ir Nuarmutjė salų, Djepe ir Le Treporo, Sen Brijė) jūros vėjo elektrinių parkams,

BENDRASIS TEISMAS (devintoji išplėstinė kolegija),

kurį sudaro pirmininkas M. van der Woude, teisėjai M. J. Costeira, D. Gratsias (pranešėjas), M. Kancheva ir T. Perišin,

posėdžio sekretorius L. Ramette, administratorius,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2021 m. birželio 7 d. posėdžiui,

priima šį

Sprendimą

Faktinės ir ginčo aplinkybės

Faktinės aplinkybės

- 1 Pirmąją ieškovę, *Coopérative des artisans pêcheurs associés (CAPA) Sarl*, įsteigė Tréport (Prancūzija) ir gretimų uostų žvejai, siekdami suvienodinti kuro, tepalų ir riebalų pirkimą ir perpardavimą. Antrasis–vienuoliktasis ieškovai (toliau – ieškovės-žvejybos įmonės) yra žvejybos įmonės arba žvejybos įmonių savininkai, įsteigti, be kita ko, Trepore, Erki (Prancūzija) ir Nuarmutjė (Prancūzija), užsiimantys mažos apimties žvejyba Prancūzijos Lamanšo sąsiauryje arba Atlanto vandenyno Prancūzijos pakrantėse.
- 2 *Ailes Marines SAS* (toliau – AM), *Éoliennes Offshore des Hautes Falaises SAS* (toliau – EOHF), *Éoliennes Offshore du Calvados SAS* (toliau – EOC), *Parc du Banc de Guérande SAS* (toliau – PBG), *Éoliennes en Mer Dieppe Le Tréport SAS* (toliau – EMDT) ir *Éoliennes en Mer Îles d’Yeu et de Noirmoutier SAS* (toliau – EMYN), įstojusios į bylą palaikyti Europos Komisijos reikalavimų šalys (toliau – ginčijamos pagalbos gavėjos), yra bendrovės, įsteigtos siekiant eksploatuoti atitinkamai Sen Brijė (Prancūzija, toliau – Sen Brijė projektas), Fekano (Prancūzija, toliau – Fekano projektas), Pajūrio Kurselio (Prancūzija, toliau – Pajūrio Kurselio projektas), Sen Nazero (Prancūzija, toliau – Sen Nazero projektas), Djepo (Prancūzija) ir Treporo (toliau – Djepo ir Treporo projektas) bei Jė ir Nuarmutjė salų (Prancūzija, toliau – Jė ir Nuarmutjė salų projektas) jūros vėjo elektrinių parkus.
- 3 2011 m. įvykus pirmajam konkursui Prancūzijos valdžios institucijos atrinko, pirma, bendrovės *Éolien Maritime France* (EMF) pasiūlymą dėl Sen Nazero, Fekano ir Pajūrio Kurselio projektų ir, antra, AM pasiūlymą dėl Sen Brijė projekto. 2012 m. balandžio 18 d. nutarimu buvo leista šiuos projektus eksploatuoti.
- 4 2013 m. įvykus antrajam konkursui Prancūzijos valdžios institucijos pasirinko bendrovių ENGIE, *EDP Renewables* ir *Neoen Marine*, sudarančių konsorciumą, susietą pasiūlymą dėl Jė ir Nuarmutjė salų ir Djepo ir Le Treporo projektų. 2014 m. liepos 1 d. nutarimu buvo leista juos eksploatuoti.
- 5 Šešiais aptariamais projektais turėtų būti įgyvendinami pirmieji Prancūzijoje eksploatuojami jūros vėjo elektrinių parkai. Iš viso jie turėtų pagaminti 10,8 teravatvalandes per metus, t. y. apie 2 % visos metinės elektros energijos gamybos Prancūzijoje. Numatoma jų eksploatavimo trukmė yra 25 metai nuo jų eksploatavimo pradžios. Šių šešių projektų mastas apima žvejybai naudojamus (be kita ko, ieškovių-žvejybos įmonių) jūrų rajonus.
- 6 2019 m. liepos 26 d. Komisijos sprendimo C(2019) 5498 *final* dėl valstybės pagalbos SA.45274 (2016/NN), SA.45275 (2016/NN), SA.45276 (2016/NN), SA.47246 (2017/NN), SA.47247 (2017/NN) ir SA.48007 (2017/NN), kurią Prancūzijos Respublika taikė šešioms jūros vėjo elektrinių parkams (Pajūrio Kurselio, Fekano, Sen Nazero, Jė ir Nuarmutjė salų, Djepo ir Le Treporo, Sen Brijė) (toliau – ginčijamas sprendimas), priėmimo dieną šių parkų statybos dar nebuvo pradėtos dėl, be kita ko, ieškinių, pareiktų Prancūzijos teismuose. Jų veiklos pradžia numatyta 2022–2024 m., atsižvelgiant į bylą baigtį.

- 7 Nagrinėjami projektai finansuojami iš veiklos pagalbos, nustatant bendrovei *EDF Obligation d'achat* (EDF-OA) pareigą pirkti elektros energiją už didesnę nei rinkos kainą, o papildomos išlaidos visiškai kompensuojamos valstybės (toliau – ginčijama pagalba). Šis mechanizmas grindžiamas Prancūzijos *code de l'énergie* (Energetikos kodeksas) L. 121-7, L. 311-10 ir L. 311-12 straipsnių nuostatomis.

Administracinė procedūra

- 8 Prancūzijos valdžios institucijos pranešė Komisijai apie ginčijamą pagalbą atitinkamai 2016 m. balandžio 29 d., kiek tai susiję su Pajūrio Kurselio, Fekano ir Sen Nazero projektais, 2017 m. sausio 6 d., kiek tai susiję su Jė ir Nuarmutjė salų ir Djepo ir Le Treporo projektais, ir 2017 m. balandžio 12 d., kiek tai susiję su Sen Brijė projektu.
- 9 Kadangi nagrinėjamų jūros vėjo elektrinių parkų statybos dar neprasidėjo, Prancūzijos valdžios institucijos nusprendė iš naujo derėtis dėl iš pradžių nustatytų pirkimo tarifų.
- 10 2018 m. birželio 9 d. dvi ieškovės-žvejybos įmonės Komisijai pateikė skundą dėl pagalbos, susijusios su Sen Brijė projektu.
- 11 2018 m. birželio 29 d. Komisija pateikė prašymą pateikti papildomos informacijos apie naujų derybų dėl pirkimo tarifų eigą. 2018 m. gruodžio 6 d. Prancūzijos valdžios institucijos pranešė Komisijai apie šių naujų derybų baigtį – minėti tarifai buvo sumažinti.
- 12 2018 m. gruodžio 18 d. kai kurios ieškovės-žvejybos įmonės pateikė Komisijai skundą dėl ginčijamos pagalbos, suteiktos Djepo ir Le Treporo, Fekano ir Pajūrio Kurselio projektams.
- 13 2019 m. sausio 23 d. Komisija nurodė asmenims, pateikusiems šio sprendimo 10 ir 12 punktuose paminėtus skundus, kad jų nelaiko suinteresuotomis šalimis, kaip tai suprantama pagal 2015 m. liepos 13 d. Tarybos reglamento (ES) 2015/1589, nustatančio išsamias Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 108 straipsnio taikymo taisykles (OL L 248, 2015, p. 9), 1 straipsnio h punktą. Komisijos teigimu, šių asmenų (subjektų) ieškinys negalėjo būti nagrinėjamas kaip „formalus skundas, kaip tai suprantama pagal [šio reglamento] 24 straipsnio 2 dalį“. 2019 m. vasario 21 d. raštais šie asmenys (subjektai) užginčijo šią poziciją.
- 14 2019 m. kovo 28 d. keli asmenys (subjektai), tarp jų ir viena ieškovė-žvejybos įmonė, pateikė Komisijai skundą dėl ginčijamos pagalbos, skirtos Sen Nazero ir Jė ir Nuarmutjė salų projektams.
- 15 2019 m. balandžio 3 d. Komisija atmetė pirmesniame punkte nurodytą skundą remdamasi tais pačiais motyvais, kokie buvo nurodyti 2019 m. sausio 23 d. rašte. 2019 m. balandžio 12 d. raštu atitinkami asmenys (subjektai) užginčijo šią poziciją.
- 16 2019 m. liepos 26 d. Komisija priėmė ginčijamą sprendimą.

Ginčijamas sprendimas

- 17 Pirma, apibūdinusi ginčijamą pagalbą (ginčijamo sprendimo 9–60 punktai) Komisija konstatavo, kad ji yra valstybės pagalba, kaip tai suprantama pagal SESV 107 straipsnio 1 dalį. Pirma, ji pažymėjo, kad dėl šio sprendimo 7 punkte aprašyto pirkimo tarifų mechanizmo šių priemonių finansavimas buvo grindžiamas valstybės ištekliais ir jos priskirtinos valstybei. Antra, ji nurodė,

kad šios priemonės suteikė atrankinį pranašumą elektros energijos gamintojams, gaminantiems elektros energiją iš vėjo energijos nagrinėjamuose jūros rajonuose. Trečia, ji konstatavo, kad, atsižvelgiant į Prancūzijos elektros energijos tinklo sujungimą su kelių kitų valstybių narių elektros energijos tinklais, minėtos priemonės galėjo iškraipyti prekybą elektros energija tarp Prancūzijos ir tų valstybių narių (ginčijamo sprendimo 61–70 punktai).

- 18 Antra, konstatavusi, kad ginčijama pagalba buvo neteisėta, nes apie ją nebuvo pranešta iš anksto, Komisija įvertino šios pagalbos suderinamumą su vidaus rinka, atsižvelgdama į SESV 107 straipsnio 3 dalies c punktą ir 2008 m. balandžio 1 d. Valstybės pagalbos aplinkos apsaugai Bendrijos gairių (OL C 82, 2008, p. 1; toliau – 2008 m. gairės) 3.1.6.2 („Pagalba veiklai, skatinant naudoti atsinaujinančią energiją“) ir 3.2 skirsnius („Skatinamasis pagalbos poveikis ir būtinumas“), visų pirma šių gairių 109 punktą (ginčijamo sprendimo 71–76 punktai).
- 19 Šiuo klausimu, pirma, ji pažymėjo, kad ginčijama pagalba padeda siekti nacionalinės teisės normose ir Sąjungos teisėje nustatytų tikslų, susijusių su atsinaujinančių energijos išteklių dalimi galutiniame energijos suvartojime Prancūzijoje, taigi ir su kova su klimato kaita (ginčijamo sprendimo 77–79 punktai).
- 20 Antra, ji nusprendė, kad ginčijama pagalba buvo būtina siekiant išspręsti rinkos nepakankamumo problemą. Taigi ji manė, kad Prancūzijos valdžios institucijos įrodė, jog atitinkamos gamybos sąnaudos įgyvendinant nagrinėjamus projektus („*levelised costs of electricity*“, LCOE) buvo gerokai didesnės nei rinkos kainos, todėl pirkimo tarifai, šių valdžios institucijų nustatyti dėl neigiamo šių projektų pelningumo rodiklio, buvo būtini siekiant paskatinti ūkio subjektus tuos projektus įgyvendinti (ginčijamo sprendimo 80–86 punktai).
- 21 Trečia, Komisija nusprendė, kad ginčijama pagalba atitinka proporcingumo reikalavimo laikymosi sąlygas. Visų pirma ji pažymėjo, kad ginčijamos pagalbos mechanizmas užtikrina, kad kompensacija būtų skiriama elektros energijos gamybos sąnaudų ir bazinės elektros energijos kainos skirtumui padengti. Paskui ji konstatavo, kad operatorių atrankos procesas buvo vykdomas nediskriminuojant, skaidriai ir atvirai. Galiausiai, atsižvelgdama į numatomą kiekvieno nagrinėjamo projekto pelningumo grąžą, atspindėjusią įprastą pelningumo lygį, kurio galima tikėtis iš panašių investicijų, ir į Prancūzijos valdžios institucijų priimtus įsipareigojimus stebėti sąnaudų pokyčius, Komisija nusprendė, kad ginčijama pagalba apribota iki minimumo ir kad šių valdžios institucijų numatytos priemonės gali užkirsti kelią pernelyg didelei kompensacijai (ginčijamo sprendimo 87–106 punktai).
- 22 Ketvirta, Komisija nusprendė, kad, atsižvelgiant į nagrinėjamų projektų bendrą pajėgumą ir pagamintos elektros energijos kiekį, palyginti su Prancūzijos elektros energijos rinkos dydžiu, ginčijama pagalba turės tik ribotą poveikį valstybių narių tarpusavio prekybai (ginčijamo sprendimo 107 ir 108 punktai).
- 23 Remdamasi šio sprendimo 19–22 punktuose nurodyta analize, Komisija padarė išvadą, kad kiekvienos ginčijamos pagalbos teigiamas poveikis aplinkai nusveria galimą neigiamą konkurencijos iškraipymo poveikį. Be to, ji pažymėjo: kadangi šios pagalbos finansavimas grindžiamas mokesčiu, kuris netaikomas elektros energijai, nėra diskriminacijos rizikos pagal SESV 30 ir 110 straipsnius. Taigi Komisija padarė išvadą, kad ši pagalba yra suderinama su vidaus rinka pagal SESV 107 straipsnio 3 dalies c punktą, todėl nusprendė neteikti prieštaravimų (ginčijamo sprendimo 109–117 punktai).

Procesas ir šalių reikalavimai

- 24 2019 m. lapkričio 12 d. Bendrojo Teismo kanceliarija gavo šį ieškovų ieškinį.
- 25 2020 m. vasario 13 d. Komisija pateikė atsiliepiamą į ieškinį.
- 26 2020 m. kovo 9 d. AM pateikė prašymą leisti įstoti į bylą palaikyti Komisijos reikalavimų. 2020 m. kovo 31 d. ieškovai pateikė savo pastabas dėl šio prašymo.
- 27 2020 m. kovo 13 d. Prancūzijos Respublika pateikė prašymą įstoti į bylą palaikyti Komisijos reikalavimų.
- 28 2020 m. kovo 17 d. EOHF, EOC, PBG, EMDT ir EMYN pateikė prašymus įstoti į bylą palaikyti Komisijos reikalavimų.
- 29 2020 m. kovo 18 d. *Comité régional des pêches maritimes et des élevages marins des Hauts-de-France* (CRPMEM) (Aukštutinės Prancūzijos regiono jūrų žvejybos ir žuvininkystės regioninis komitetas (CRPMEM)), ne pelno asociacija *Fonds régional d'organisation du marché du poisson* (FROM NORD) (Regioninis žuvų rinkos organizavimo fondas (FROM NORD)), kintamojo kapitalo akcinė jūrų kooperatinė bendrovė *Organisation de producteurs CME Manche-Mer du Nord (OP CME Manche-Mer du Nord)* (Gamintojų organizacija CME Manche-Mer du Nord (CME)) ir žvejų profesionalų organizacijos, veikiančios Rytų Lamanšo žvejybos rajonuose (toliau kartu – CRPMEM ir kt.), tarp kurių ir tam tikros ieškovės-žvejybos įmonės, pateikė bendrą prašymą įstoti į bylą palaikyti ieškovų reikalavimų. Tą pačią dieną, pirma, Erki savivaldybė ir, antra, bendrai Trepuro ir Mers-les-Bains (Prancūzija) savivaldybės pateikė dar du prašymus įstoti į bylą palaikyti ieškovų reikalavimų.
- 30 2020 m. gegužės 19 d. ieškovai pateikė dubliką.
- 31 2020 m. gegužės 20 d. ieškovai pateikė pastabas dėl šio sprendimo 27–29 punktuose nurodytų prašymų įstoti į bylą. Komisija pateikė pastabas dėl šio sprendimo 29 punkte nurodytų prašymų ir ginčijo jų priimtinumą.
- 32 2020 m. liepos 24 d. nutartimi devintosios kolegijos pirmininkė patenkino AM, EOHF, EOC, PBG, EMDT ir EMYN prašymus įstoti į bylą. Tos pačios dienos sprendimu ji patenkino Prancūzijos Respublikos prašymą įstoti į bylą.
- 33 2020 m. rugpjūčio 25 d. Komisija pateikė tripliką.
- 34 2020 m. rugsėjo 21 d. Nutartimi *CAPA ir kt. / Komisija* (T-777/19, nepaskelbta Rink., EU:T:2020:452) devintosios kolegijos pirmininkė, pirma, patenkino CRPMEM ir kt. prašymą įstoti į bylą ir, antra, atmetė Erki savivaldybės ir Trepuro bei Mers-les-Bains savivaldybių prašymus įstoti į bylą.
- 35 2020 m. spalio 6 d. AM pateikė įstojimo į bylą paaiškinimą. 2020 m. spalio 7 d. Prancūzijos Respublika, EOHF, EOC, PBG, EMDT ir EMYN pateikė įstojimo į bylą paaiškinimus. 2020 m. lapkričio 26 d. ieškovai ir Komisija pateikė pastabas dėl šių įvairių paaiškinimų.
- 36 2020 m. gruodžio 3 d. CRPMEM ir kt. pateikė įstojimo į bylą paaiškinimą. Ieškovai ir Komisija pateikė pastabas dėl šių paaiškinimų atitinkamai 2021 m. sausio 20 d. ir 21 d.

- 37 2021 m. vasario 12 d. ieškovai paprašė surengti teismo posėdį.
- 38 Devintosios kolegijos siūlymu, 2021 m. balandžio 16 d. Bendrasis Teismas, remdamasis Procedūros reglamento 28 straipsniu, nusprendė bylą perduoti nagrinėti išplėstinei kolegijai.
- 39 2021 m. gegužės 3 d. Bendrasis Teismas, taikydamas proceso organizavimo priemonę, paprašė ieškovų raštu paaiškinti tam tikras faktines aplinkybes; ieškovai šį prašymą įvykdė 2021 m. gegužės 31 d.
- 40 2021 m. birželio 4 d. šeštasis–vienuoliktasis ieškovai pateikė laikinųjų apsaugos priemonių prašymą, kad būtų sustabdytas ginčijamo sprendimo vykdymas, ir taikyti kitas laikinąsias apsaugos priemones; jomis iš esmės siekiama, kad būtų sustabdytas to sprendimo įgyvendinimas.
- 41 Kadangi 2021 m. birželio 7 d. vienas iš kolegijos narių negalėjo dalyvauti teismo posėdyje, Bendrojo Teismo pirmininkas paskyrė save jį pavaduoti. Tą pačią dieną įvyko teismo posėdis. Pasibaigus posėdžiui žodinė proceso dalis buvo užbaigta.
- 42 2021 m. liepos 2 d. Nutartimi *Bourel ir kt. / Komisija* (T-777/19 R, nepaskelbta Rink., EU:T:2021:407) Bendrojo Teismo pirmininko pavaduotojas atmetė šio sprendimo 40 punkte nurodytą laikinųjų apsaugos priemonių prašymą ir atidėjo bylinėjimosi išlaidų klausimo nagrinėjimą.
- 43 Ieškovai Bendrojo Teismo prašo:
- panaikinti ginčijamą sprendimą,
 - priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas,
 - nurodyti įstojusioms į bylą palaikyti Komisijos reikalavimų šalims padengti savo bylinėjimosi išlaidas.
- 44 Komisija Bendrojo Teismo prašo:
- atmesti ieškinį,
 - priteisti iš ieškovų bylinėjimosi išlaidas,
 - priteisti iš CRPMEM ir kt. su jų įstojimu į bylą susijusias išlaidas.
- 45 Prancūzijos Respublika Bendrojo Teismo prašo atmesti ieškinį.
- 46 AM, EOHF, EOC, PBG, EMDT ir EMYN Bendrojo Teismo prašo:
- atmesti ieškinį,
 - priteisti iš ieškovų bylinėjimosi išlaidas.
- 47 CRPMEM ir kt. Bendrojo Teismo prašo:
- panaikinti ginčijamą sprendimą,

– priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

Dėl teisės

- 48 Formaliai nepateikusi nepriimtinumą grindžiamo prieštaravimo Komisija visų pirma teigia, kad ieškinys yra nepriimtinas.
- 49 Komisija tvirtina, kad ieškovai nėra suinteresuotosios šalys, kaip tai suprantama pagal SESV 108 straipsnio 2 dalį, galinčios pareikšti ieškinį, kad apsaugotų savo procesines teises, ir kad jie juo labiau neįrodė, jog turi ypatingą statusą, kaip tai suprantama pagal 1963 m. liepos 15 d. Sprendimą *Plaumann / Komisija* (25/62, EU:C:1963:17), jiems leidžiantį užginčyti sprendimo dėl ginčijamos pagalbos įvertinimo pagrįstumą.
- 50 Pirma, dėl suinteresuotosios šalies statuso Komisija visų pirma tvirtina, kad 2011 m. gegužės 24 d. Sprendime *Komisija / Kronoply ir Kronotex* (C-83/09 P, EU:C:2011:341) nurodyti argumentai netaikytini šioje byloje. Iš tiesų, Komisijos teigimu, kitaip nei ieškovai toje byloje, ieškovai šioje byloje nekonkuruoja su ginčijamos pagalbos gavėjomis. Antra, dėl tiesioginio poveikio ieškovams Komisija teigia, kad ieškovėms-žvejybos įmonėms iš esmės labiausiai daro įtaką Prancūzijos valdžios institucijų teisinis pasirinkimas tam tikrus rajonus skirti elektros energijos gamybai ar net uždrausti joms į juos patekti. Kita vertus, ginčijamos pagalbos suteikimas ir ginčijamas sprendimas daro tik netiesioginį poveikį jų materialinei padėčiai. Be to, Komisija teigia, kad atitinkamų jūros vėjo elektrinių parkų įrengimas daro mažesnę poveikį ieškovių-žvejybos įmonių materialinei padėčiai, nei jos teigia. Galiausiai dėl pirmosios ieškovės Komisija tvirtina, kad ji nevykdo žvejybos veiklos.
- 51 Ieškovai savo ruožtu teigia, kad jie yra suinteresuotosios šalys, kaip tai suprantama pagal Reglamento 2015/1589 1 straipsnio h punktą, remdamiesi, be kita ko, 2011 m. gegužės 24 d. Sprendimo *Komisija / Kronoply ir Kronotex* (C-83/09 P, EU:C:2011:341) 63–65 punktais.
- 52 Kiek tai susiję su ieškovėmis-žvejybos įmonėmis, pirma, jos teigia, kad jų žvejybos veikla apribota geografinėmis ribomis, priklausančiomis tiek nuo žuvininkystės išteklių, oro sąlygų pavojų ir įvairių žvejybos rajonų sektorių reglamentavimo galimybių, tiek nuo teisės aktų, taikomų jų naudojamiems laivams ir atitinkamiems laivybos leidimams. Jūrų erdvė, kurioje jos galėtų vykdyti savo veiklą, yra nustatyta arba nustatoma pagal jų registracijos uostą arba uostą, kurią jos kartais naudoja. Su nagrinėjamais projektais susiję rajonai užima didelę tokios teritorijos dalį ir jos naudoja ją (kartais privilegijuotai) savo veiklai.
- 53 Antra, ieškovės-žvejybos įmonės tvirtina, kad nagrinėjami projektai turės numanomą poveikį jų veiklai dėl, pirma, teisės aktuose nustatytų laivybos apribojimų, numatytų su šiais projektais susijusiuose rajonuose, taip pat dėl neaiškių laivybos galimybių minėtuose rajonuose ir netoliese jų, ir, antra, dėl galimo neigiamo minėtų projektų poveikio jūros aplinkai ir žuvininkystės ištekliams.
- 54 Trečia, ieškovės-žvejybos įmonės, remdamosi analogija su 2011 m. gegužės 24 d. Sprendimu *Komisija / Kronoply ir Kronotex* (C-83/09 P, EU:C:2011:341), pabrėžia, kad prieiga prie jūrų erdvės rajonų, identifikuotų kaip nagrinėjamų projektų teritorijos, ir naudojimas jais turi būti laikomi „žaliava“, kaip tai suprantama pagal tą sprendimą, todėl ieškovės-žvejybos įmonės konkuruoja su

šių projektų eksploatuotojais. Dublike jos priduria, kad sąvokos „suinteresuotoji šalis“, kaip ji suprantama pagal Reglamento 2015/1589 1 straipsnio h punktą, apibrėžtis nėra griežtai siejama su konkurencijos santykiais.

- 55 Dėl pirmosios ieškovės, kurios klientai yra Treporo ir gretimų uostų žvejai, pažymėtina, kad Djepo ir Le Treporo, Fekano ir Pajūrio Kurselio projektai daro tiesioginį poveikį jos veiklai; ta veikla negali būti išplėsta už šių klientų ir geografinės vietos ribų.
- 56 Grįsdami Komisijos pateiktą nepriimtino pagrindą Prancūzijos Respublika, AM, EOHF, EOC, PBG, EMDT ir EMYN iš esmės pateikia analogiškus argumentus. Pastabose dėl šių į bylą įstojusių šalių įstojimo į bylą paaiškinimų ieškovai ginčija šiuos argumentus.
- 57 CRPMEM ir kt. iš esmės pateikia panašius į ieškovų argumentus. Savo pastabose dėl CRPMEM ir kt. įstojimo į bylą paaiškinimo Komisija ginčija šių į bylą įstojusių šalių argumentus.

Pirminės pastabos

- 58 Pirmiausia reikia priminti, kad pagal SESV 108 straipsnio 3 dalį, jei Komisija mano, kad pagalbos projektas yra nesuderinamas su vidaus rinka, ji nedelsdama pradeda to paties straipsnio 2 dalyje numatytą formalią tyrimo procedūrą. Pagal minėtos 2 dalies pirmą pastraipą, jei per šią procedūrą paprašiusi suinteresuotą šalis pateikti pastabas Komisija, be kita ko, nustato, kad suteikta pagalba yra nesuderinama su vidaus rinka, ji priima sprendimą, reikalaujantį, kad atitinkama valstybė narė per Komisijos nustatytą laiką tokią pagalbą panaikintų ar pakeistų.
- 59 Vis dėlto Reglamento 2015/1589 4 straipsnyje numatytas preliminarus pagalbos priemonių tyrimo etapas; juo siekiama suteikti Komisijai galimybę susidaryti pirminę nuomonę apie nagrinėjamos pagalbos suderinamumą su vidaus rinka.
- 60 Pagal Reglamento 2015/1589 4 straipsnio 3 dalį, jeigu Komisijai nekyla jokių abejonių dėl priemonės suderinamumo su vidaus rinka, tiek kiek minėtoji priemonė priskiriama SESV 107 straipsnio 1 dalies taikymo sričiai, ji priima sprendimą neteikti prieštaravimų. Toks sprendimas yra netiesioginis atsisakymas pradėti SESV 108 straipsnio 2 dalyje ir minėto reglamento 6 straipsnio 1 dalyje numatytą formalią tyrimo procedūrą (šiuo klausimu žr. 2011 m. gegužės 24 d. Sprendimo *Komisija / Kronoply ir Kronotex*, C-83/09 P, EU:C:2011:341, 45 punktą).
- 61 Kita vertus, pagal Reglamento 2015/1589 4 straipsnio 4 dalį, jei Komisija nustato, kad kyla abejonių dėl priemonės, apie kurią pranešta, suderinamumo su vidaus rinka, ji privalo priimti sprendimą pradėti formalią tyrimo procedūrą. Pagal šio reglamento 6 straipsnio 1 dalį tokiu sprendimu reikalaujama, kad suinteresuotoji valstybė narė ir kitos suinteresuotosios šalys pateiktų pastabas per nustatytą laikotarpį.
- 62 Taigi iš šių nuostatų matyti, kad kiekviena suinteresuotoji šalis, kaip tai suprantama pagal Reglamento 2015/1589 1 straipsnio h punktą, yra tiesiogiai ir konkrečiai susijusi su sprendimu neteikti prieštaravimų. Iš tiesų asmenys, kurie turi SESV 108 straipsnio 2 dalyje ir minėto reglamento 6 straipsnio 1 dalyje numatytas procesines garantijas, gali jomis pasinaudoti tik tuomet, kai turi galimybę Sąjungos teisme ginčyti tokį sprendimą (šiuo klausimu žr. 2011 m. gegužės 24 d. Sprendimo *Komisija / Kronoply ir Kronotex*, C-83/09 P, EU:C:2011:341, 47 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

- 63 Remiantis Reglamento 2015/1589 1 straipsnio h punktu, suinteresuotoji šalis – tai, be kita ko, bet kuris asmuo, įmonė arba įmonių asociacija, kurių interesams gali turėti įtakos pagalbos skyrimas, t. y. visų pirma su šios pagalbos gavėju konkuruojančios įmonės ir prekybinės asociacijos. Kitaip tariant, tai yra neapibrėžta asmenų grupė (žr. 2011 m. gegužės 24 d. Sprendimo *Komisija / Kronoply ir Kronotex*, C-83/09 P, EU:C:2011:341, 63 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).
- 64 Be to, tam, kad asmuo, įmonė ar prekybinė asociacija būtų laikomi suinteresuotąja šalimi, svarbu, kad jie pakankamai teisiškai įrodytų, jog pagalba gali turėti konkrečios įtakos jų padėčiai (2011 m. gegužės 24 d. Sprendimo *Komisija / Kronoply ir Kronotex*, C-83/09 P, EU:C:2011:341, 65 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).
- 65 Kita vertus, jeigu ieškovas ginčija paties pagalbą vertinančio sprendimo pagrįstumą, vien tos aplinkybės, kad jis gali būti laikomas suinteresuotąja šalimi, kaip tai suprantama pagal SESV 108 straipsnio 2 dalį, nepakanka, kad ieškinys būtų pripažintas priimtinu. Taigi jis turi įrodyti, kad turi ypatingą statusą, kaip tai suprantama pagal 1963 m. liepos 15 d. Sprendimą *Plaumann / Komisija* (25/62, EU:C:1963:17). Taip, be kita ko, būtų, jei ieškovo padėtis rinkoje būtų reikšmingai paveikta pagalbos, dėl kurios priimtas toks sprendimas (žr. 2005 m. gruodžio 13 d. Sprendimo *Komisija / Aktionsgemeinschaft Recht und Eigentum*, C-78/03 P, EU:C:2005:761, 37 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).
- 66 Kai ieškovas prašo panaikinti sprendimą neteikti prieštaravimų, iš esmės jis ginčija tai, kad Komisijos sprendimas dėl nagrinėjamos pagalbos buvo priimtas šiai institucijai nepradėjus formalios tyrimo procedūros, taip pažeidžiant jo procesines teises. Siekdamas, kad jo prašymas panaikinti būtų patenkintas, ieškovas gali nurodyti bet kokią pagrindą, kuriuo galima įrodyti, kad vertinant informaciją ir įrodymus, kuriuos Komisija turėjo preliminariu priemonės, apie kurią pranešta, tyrimo etapu, turėjo kilti abejonių dėl jos suderinamumo su vidaus rinka. Naudojant tokius argumentus negali būti pakeistas ieškinio dalykas ar jo priimtimumo sąlygos. Priešingai, būtent abejonės dėl šio suderinamumo yra įrodymas, kuris turi būti pateiktas siekiant įrodyti, kad Komisija privalėjo pradėti formalią tyrimo procedūrą (žr. 2011 m. gegužės 24 d. Sprendimo *Komisija / Kronoply ir Kronotex*, C-83/09 P, EU:C:2011:341, 59 punktą).
- 67 Šiuo atveju, kaip matyti iš šio sprendimo 23 punkto, ginčijamas sprendimas yra sprendimas neteikti prieštaravimų. Taigi šiuo sprendimu Komisija netiesiogiai, bet neišvengiamai atsisakė pradėti formalią tyrimo procedūrą. Ieškovai tvirtina, kad jie yra suinteresuotosios šalys, ir nurodo du pagrindus, grindžiamus, pirma, jų procesinių teisių pažeidimu ir, antra, motyvavimo stoka. Ieškinio pirmajame pagrinde jie nurodo priežastis, dėl kurių, jų nuomone, ginčijamo sprendimo priėmimo aplinkybės ir to sprendimo turinys įrodo, kad Komisija susidūrė su rimtais sunkumais, dėl kurių turėjo pradėti formalią tyrimo procedūrą. Antrajame pagrinde jie remiasi tam tikromis ginčijamo sprendimo dalimis, kurios jau buvo ginčytos ieškinio pirmajame pagrinde, ir tvirtina, kad Komisija nepakankamai motyvavo ginčijamos pagalbos suderinamumo su vidaus rinka vertinimą, kad suinteresuotieji tretieji asmenys galėtų suprasti priežastis, dėl kurių Komisija manė, jog nėra rimtų sunkumų.
- 68 Taigi, atsižvelgiant į šio sprendimo 62–66 punktuose nurodytą jurisprudenciją, pakanka, kad ieškovai įrodytų, jog šiuo atveju jie yra suinteresuotosios šalys, o tai reikia patikrinti toliau. Atliekant šią analizę reikia atskirti, pirma, ieškovių-žvejybos įmonių ir, antra, pirmosios ieškovės padėtį.

Dėl ieškovių-žvejybos įmonių pripažinimo suinteresuotosiomis šalimis

- 69 Ieškovių-žvejybos įmonių argumentai, skirti jų, kaip suinteresuotųjų šalių, statusui pagrįsti, grindžiami dviem pagrindais, t. y. pirma, konkurencijos santykių tarp jų ir ginčijamos pagalbos gavėjų buvimu ir, antra, bet kuriuo atveju šios pagalbos konkretaus poveikio jų padėčiai rizika. Šiuos du pagrindus reikia nagrinėti atskirai.

Dėl konkurencijos santykių tarp ieškovių-žvejybos įmonių ir ginčijamos pagalbos gavėjų buvimo

- 70 Ieškovių-žvejybos įmonių argumentuose keliamas klausimas, ar jos gali būti laikomos konkuruojančiomis su ginčijamos pagalbos gavėjomis dėl to, kad pagal analogiją su 2011 m. gegužės 24 d. Sprendime *Komisija / Kronoply ir Kronotex* (C-83/09 P, EU:C:2011:341, 67 punktą) Teisingumo Teismo nagrinėta situacija jos naudoja tą pačią „žaliavą“.
- 71 Pirmiausia reikia pažymėti, kad pateikdamos šios argumentus ieškovės-žvejybos įmonės netvirtina, kad yra tiesioginės ginčijamos pagalbos gavėjų konkurentės, t. y. kad jos konkuruoja su pastarosiomis rinkose, kuriose pagalbos gavėjos vykdo veiklą – gamina elektros energiją. Be to, akivaizdu, kad taip nėra, nes ieškovės-žvejybos įmonės veikia tik mažos apimties žvejybos sektoriuje. Atsižvelgiant į tai, suinteresuotosios šalies sąvoka, kaip ji suprantama pagal Reglamento 2015/1589 1 straipsnio h punktą, neapsiriboja tiesioginiais atitinkamos pagalbos gavėjų konkurentais (šiuo klausimu ir pagal analogiją žr. 2011 m. gegužės 24 d. Sprendimo *Komisija / Kronoply ir Kronotex*, C-83/09 P, EU:C:2011:341, 70 punktą ir 2008 m. gruodžio 10 d. Sprendimo *Kronoply ir Kronotex / Komisija*, T-388/02, nepaskelbtas Rink., EU:T:2008:556, 73 punktą).
- 72 Tiesa, kad, kaip matyti iš Reglamento 2015/1589 1 straipsnio h punkto formuluotės, kaip ji išaiškinta jurisprudencijoje, šioje nuostatoje vartojama sąvoka „konkuruojančios įmonės“ reiškia tik tiesioginius atitinkamos pagalbos gavėjų konkurentus. Iš jo formuluotės ir, be kita ko, prievokimo „ypač“, po kurio, *inter alia*, vartojama sąvoka „konkuruojančios įmonės“, galima daryti išvadą, kad šie tiesioginiai konkurentai neginčijamai yra tarp „suinteresuotųjų šalių“, kaip tai suprantama pagal SESV 108 straipsnio 2 dalį (šiuo klausimu žr. 2011 m. gegužės 24 d. Sprendimo *Komisija / Kronoply ir Kronotex*, C-83/09 P, EU:C:2011:341, 63 ir 64 punktus ir 2020 m. rugsėjo 3 d. Sprendimo *Vereniging tot Behoud van Natuurmonumenten in Nederland ir kt. / Komisija*, C-817/18 P, EU:C:2020:637, 50 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).
- 73 Kita vertus, skirtingai nuo tokių tiesioginių konkurencijos santykių su atitinkamos pagalbos gavėju, netiesioginiai konkurencijos santykiai, kuriuos nurodo ieškovės-žvejybos įmonės, savaime nesuteikia suinteresuotosios šalies statuso. Iš tiesų, kaip matyti iš 2011 m. gegužės 24 d. Sprendimo *Komisija / Kronoply ir Kronotex* (C-83/09 P, EU:C:2011:341) 65 punkto, tokie netiesioginiai konkurencijos santykiai neatleidžia ja besiremiančių asmenų nuo pareigos pakankamai teisiškai įrodyti, kad atitinkama pagalba gali daryti konkretų poveikį jų padėčiai.
- 74 Šiuo klausimu reikia priminti, kad byloje, kurioje priimtas Bendrojo Teismo sprendimas, kurį Teisingumo Teismas nagrinėjo apeliacine tvarka ir dėl kurio priėmė 2011 m. gegužės 24 d. Sprendimą *Komisija / Kronoply ir Kronotex* (C-83/09 P, EU:C:2011:341), ieškovės, įmonės, gaminančios medienos plaušo plokštes ir orientuotas skiedrų plokštes, ir atitinkamos pagalbos gavėjas, t. y. popieriaus plaušienos gamintojas, savo gamybos procese naudojo tą pačią žaliavą, t. y. pramoninę medieną. Dėl šios priežasties Bendrasis Teismas padarė išvadą, kad šios įmonės konkuravo kaip pramoninės medienos pirkėjai, o Teisingumo Teismas nusprendė, kad šiuo atveju nebuvo teisės klaidos (šiuo klausimu žr. Teisingumo Teismo sprendimo 9, 10, 67 ir 70 punktus).

- 75 Nagrinėjamu atveju ieškovės-žvejybos įmonės vykdo veiklą pakrančių mažos apimties žvejybos sektoriuje, o ginčijamos pagalbos gavėjos eksploatuoja jūros vėjo elektrinių parkus, siekdamas gaminti didmeninėje rinkoje parduodamą elektros energiją.
- 76 Taigi, kaip pabrėžia Komisija ir jos reikalavimus palaikančios į bylą įstojusios šalys, pirma, rinkos, kuriose ieškovės-žvejybos įmonės ir ginčijamos pagalbos gavėjos parduoda savo atitinkamą produkciją, yra visiškai skirtingos ir, antra, atitinkamuose jų gamybos procesuose nereikia naudoti tos pačios „žaliavos“. Dėl šio antrojo aspekto pabrėžtina, kad visų pirma, kaip pažymi EMDT ir EMYN, žvejai išgauna žuvininkystės išteklius, tuo tarpu jūros vėjo elektrinių parkų eksploatuotojai naudoja kinetinę vėjo energiją.
- 77 Šios išvados negali paneigti ieškovių-žvejybos įmonių teiginys, kad galimybė patekti į nagrinėjamą projektų įrengimo zonas ir jų naudojimas turėtų būti laikomi „žaliava“, kaip tai suprantama pagal 2011 m. gegužės 24 d. Sprendimą *Komisija / Kronoply ir Kronotex* (C-83/09 P, EU:C:2011:341).
- 78 Iš tiesų, remiantis įprasta sąvokos „žaliava“, vartojamos 2011 m. gegužės 24 d. Sprendime *Komisija / Kronoply ir Kronotex* (C-83/09 P, EU:C:2011:341), reikšme, ši sąvoka reiškia neperdirbtus gamtos išteklius ar produktus, naudojamus kaip medžiaga prekės gamybos procese. Taigi, kaip pažymi AM, ieškovės-žvejybos įmonės dublike klaidingai teigia, kad minėtas sprendimas susijęs su konkurencijos santykiais dėl bendro medienos tiekimo zonos naudojimo. Kaip priminta šio sprendimo 74 punkte, iš to sprendimo matyti, kad Bendrasis Teismas teisingai nustatė konkurencijos santykius tarp ieškovių toje byloje ir atitinkamos pagalbos gavėjos kaip pirkėjų pramoninės medienos rinkoje santykius. Be to, nagrinėjamu atveju atitinkamos ekonominės veiklos „žaliava“ yra ne viešosios jūrų erdvės rajonas, kurį naudoja tiek ieškovės-žvejybos įmonės, tiek ginčijamos pagalbos gavėjos, o joje esantys gamtos ištekliai. Kaip jau buvo nurodyta šio sprendimo 76 punkte, šie ištekliai yra skirtingi, todėl atitinkami ūkio subjektai nekonkuruoja dėl jų eksploatavimo.
- 79 Bet kuriuo atveju šioje byloje, kaip iš esmės teigia Komisija ir jos reikalavimus palaikančios į bylą įstojusios šalys, ieškovių-žvejybos įmonių ir ginčijamos pagalbos gavėjų konfliktas dėl patekimo į rajonus, numatytus nagrinėjamų jūros vėjo elektrinių parkų eksploatavimui ir jų naudojimui, kyla iš Prancūzijos valdžios institucijų norminių sprendimų, susijusių su viešosios jūrų erdvės kontrole ir įvairaus naudojimo valdymu. Kita vertus, šis konfliktas kyla ne dėl šių institucijų sukeltos „konkurencijos“ dėl minėtos prieigos ir naudojimo.
- 80 Šiuo klausimu, kaip matyti, be kita ko, iš Prancūzijos Respublikos paaiškinimų, minėtoms gavėjoms suteiktas leidimas eksploatuoti šiuos parkus minėtuose rajonuose nereiškia, kad jie negali būti naudojami kitiems tikslams, ypač žvejybai, nes kompetentingos institucijos taiko šių skirtingų naudojimo būdų sambūvio principą. Nors praktikoje, kaip matyti iš prie bylos pridėtų dokumentų, žvejybos veiklai šiuose rajonuose gali būti taikomi apribojimai, iš tų dokumentų taip pat matyti, kad šie apribojimai atitinka šių institucijų siekiamus saugumo ir rizikos prevencijos tikslus, o ne ginčijamos pagalbos gavėjų išimtinės naudojimosi teisės, kurią jiems suteikė šios valdžios institucijos, įgyvendinimą. Taigi galimos šių apribojimų pasekmės ieškovių-žvejybos įmonių ekonominei veiklai neatskiriamos nuo viešosios jūrų erdvės reglamentavimo ir negali būti laikomos suteikiančiomis pranašumą nagrinėjamų jūros vėjo elektrinių parkų eksploatuotojams, palyginti su tuos pačius rajonus naudojančiomis žvejybos įmonėmis (šiuo klausimu ir pagal analogiją žr. 2001 m. kovo 13 d. Sprendimo *PreussenElektra*, C-379/98, EU:C:2001:160, 62 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

- 81 Be to, kaip nurodo pačios ieškovės-žvejybos įmonės ir kaip iš esmės pabrėžia Prancūzijos Respublika, galimybė patekti į žvejybos rajonus ir naudotis jais yra griežtai reglamentuojama ir prireikus joms gali būti uždrausta žvejoti, atsižvelgiant, be kita ko, į žuvininkystės išteklių valdymo tikslus. Taigi ieškovės-žvejybos įmonės neturi besąlyginės teisės eksploatuoti šiuos rajonus, dėl kurios jie „konkuruotų“ su ūkio subjektais, kuriems leista eksploatuoti šiuose rajonuose esančius įrenginius elektros energijos gamybai.
- 82 Vadinasi, ieškovės-žvejybos įmonės negali būti laikomos suinteresuotosiomis šalimis, turinčiomis teisę pareikšti šį ieškinį, remiantis tariamai netiesioginiais konkurencijos santykiais su ginčijamos pagalbos gavėjomis.

Dėl rizikos, kad ginčijama pagalba gali daryti konkretų poveikį ieškovėms-žvejybos įmonėms

- 83 Pirmiausia reikia pažymėti, kad, kaip ieškovės-žvejybos įmonės nurodė dublike, suinteresuotosios šalies kvalifikavimas nėra griežtai siejamas su tiesioginiais ar netiesioginiais konkurencijos santykiais. Iš tiesų pagal šio sprendimo 63 punkte primintą suformuotą jurisprudenciją ši sąvoka apima neapibrėžtą asmenų grupę.
- 84 Tiesa, kad jurisprudencijoje pateikiama tam tikrų pavyzdžių, kai tiek Bendrasis Teismas, tiek Teisingumo Teismas pripažino suinteresuotųjų šalių statusą asmenims, kurių interesams galėjo turėti įtakos pagalbos skyrimas, netikrinant, ar šie asmenys konkuravo, nors ir netiesiogiai, su tokios pagalbos gavėjais.
- 85 Pavyzdžiui, 1998 m. rugsėjo 16 d. Sprendime *Waterleiding Maatschappij / Komisija* (T-188/95, EU:T:1998:217, 79–81, 85 ir 86 punktai) Bendrasis Teismas pripažino, kad vandens tiekimo bendrovė turėjo suinteresuotosios šalies statusą procedūroje dėl pagalbos, skirtos skatinti įmonių savarankišką apsirūpinimą vandeniu, o minėtos pagalbos gavėjai buvo potencialūs tos bendrovės klientai.
- 86 Be to, 2009 m. liepos 9 d. Sprendime *3F / Komisija* (C-319/07 P, EU:C:2009:435, 45–60 punktai ir juose nurodyta jurisprudencija) Teisingumo Teismas nusprendė, kad ieškovė, Danijos darbuotojų profesinė sąjunga, siekdama įrodyti savo, kaip suinteresuotosios šalies, statusą, galėjo veiksmingai remtis tuo, kad atitinkama pagalba (Danijos laivų valdytojų įdarbintų nacionalinių ir užsienio jūreivių atleidimas nuo mokesčių), galiausiai buvusi naudinga laivų valdytojams, paveikė jos „konkurencinę padėtį“ kitų profesinių sąjungų atžvilgiu, derantis dėl jūreiviams taikomų kolektyvinių sutarčių.
- 87 Galiausiai 2021 m. vasario 24 d. Sprendime *Braesch ir kt. / Komisija* (T-161/18, apskūstas apeliacine tvarka, EU:T:2021:102) Bendrasis Teismas nusprendė, kad ieškovės, t. y. bankų įstaigos, turėjusios su akcijomis susietų obligacijų ir gavusios Italijos Respublikos pagal restruktūrizavimo planą suteiktą pagalbą, įrodė, kad visos šios pagalbos suteikimas galėjo daryti konkretų poveikį jų padėčiai. Šiuo klausimu Bendrasis Teismas konstatavo, kad minėta pagalba ir šios valstybės narės įsipareigojimai, apimantys dalijimosi našta priemones, dėl kurių ieškovėms galėjo kilti didelių finansinių nuostolių, buvo neatsiejamai susiję, nes šie įsipareigojimai sąlygojo pagalbos pripažinimą suderinama su vidaus rinka, ir kad sprendimas, kuriuo buvo suteikta pagalba, kartu padarė šiuos įsipareigojimus privalomais (šiuo klausimu žr. 2021 m. vasario 24 d. Sprendimo *Braesch ir kt. / Komisija*, T-161/18, dėl kurio paduotas apeliacinis skundas, EU:T:2021:102, 39 ir 40 punktus).

- 88 Vis dėlto ankstesnėje jurisprudencijoje, be kita ko, šio sprendimo 85–87 punktuose nurodytuose sprendimuose, Sąjungos teismai nepriėmė sprendimo dėl dviejų skirtingų ekonominių veiklos rūšių konflikto, kaip šioje byloje, susijusio su tos pačios teritorijos naudojimu siekiant eksploatuoti skirtingus išteklius, ir dėl tariamų neigiamų pasekmių vienai iš šių veiklos rūšių, kurias lemia nacionalinės valdžios institucijų pasirinkimas suteikti pagalbą antrajai iš šių veiklos rūšių. Konkrečiau kalbant, šioje byloje kyla klausimas, ar tariamai neigiamas vėjo elektrinių parkų, dėl kurių teikiama ginčijama pagalba, eksploatavimo poveikis jų aplinkai, ypač kartu vykdomai žvejybos veiklai, jūros aplinkai ir žuvininkystės ištekliams, gali būti laikomas konkrečiu šios pagalbos suteikimo poveikiu atitinkamų žvejybos įmonių padėčiai.
- 89 Šiuo klausimu reikia nurodyti, nors iš principo negalima atmesti galimybės, kad pagalba daro konkretų poveikį trečiųjų asmenų interesams dėl įrenginių daromo poveikio aplinkai ir, be kita ko, kitoms šalia vykdomos veiklos rūšims, iš šio sprendimo 64 ir 73 punktų matyti, jog pagal jurisprudenciją tam, kad būtų laikomi suinteresuotosiomis šalimis, šie tretieji asmenys turi pakankamai teisiškai įrodyti tokio konkretaus poveikio riziką. Be to, tam nepakanka įrodyti minėto poveikio egzistavimo, dar reikia nustatyti, kad šis poveikis atsirado dėl pačios pagalbos. Priešingu atveju bet kuris privatus asmuo ar bet kuri įmonė, kurie turi interesų dėl jų geografinės vietos ir kuriems gali būtų daromas toks poveikis, potencialiai galėtų pretenduoti į suinteresuotosios šalies statusą, o tai būtų akivaizdžiai nesuderinama su SESV 108 straipsnio 2 dalimi, kaip ji aiškinama jurisprudencijoje (šiuo klausimu pagal analogiją žr. 2019 m. gruodžio 19 d. Sprendimo *BPC Lux 2 ir kt. / Komisija*, T-812/14 RENV, nepaskelbtas Rink., EU:T:2019:885, 60 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).
- 90 Šiuo atveju, pirma, reikia pažymėti, kad, kaip tvirtina Komisija ir jos reikalavimus palaikančios į bylą įstojusios šalys, nurodyta nagrinėjamų projektų poveikio žvejybos veiklai atitinkamuose rajonuose rizika kyla, viena vertus, dėl Prancūzijos valdžios institucijų sprendimų įrengti šiuos projektus teritorijose, kuriose vykdoma ši veikla, ir, kita vertus, dėl sprendimų, kuriuos šios institucijos gali priimti, kad reglamentuotų jūrų laivybą ir žvejybą šiose teritorijose ir aplink jas. Kaip pažymi Prancūzijos Respublika, šie sprendimai pasireiškia atitinkamai eksploatavimo leidimais ir sprendimais dėl viešosios erdvės naudojimo bei valdymo, o ne suteikta ginčijama pagalba.
- 91 Antra, reikia pažymėti, kad sprendimai suteikti ginčijamą pagalbą negali daryti įtakos nagrinėjamų projektų įrengimui ar žvejybos veiklos kontrolei ir ribojimui teritorijose, susijusiose su šiuo įrengimu.
- 92 Visų pirma, kaip matyti iš ginčijamo sprendimo ir ieškinio ir kaip tai patvirtina dokumentai, susiję su 2011 m. ir 2013 m. konkursais dėl nagrinėjamų projektų, į kuriuos daroma nuoroda ginčijamame sprendime, tiksli šių projektų vieta jau buvo nustatyta šių konkursų dieną ir buvo neatskiriama jų sąlygų dalis.
- 93 Be to, sprendimas suteikti pagalbą buvo priimtas po to, kai buvo atplėšti minėtų konkurso dalyvių pasiūlymai, priimant laimėjusių kandidatų pasiūlymus (žr. ginčijamo sprendimo 71 punktą). Taip pat nei iš ginčijamo sprendimo, nei iš šalių pateiktos informacijos nematyti, kad 2018 m. įvykusios naujos derybos dėl šios pagalbos, kurios buvo susijusios tik su jos dydžio sumažinimu, atsižvelgiant, be kita ko, į technologinę ir teisės raidą, susijusią su tokiais projektais, turėjo įtakos projektų įrengimo sąlygoms.

- 94 Galiausiai ginčijamos pagalbos mokėjimas susijęs su Prancūzijos valdžios institucijų įsipareigojimu iš naujo išnagrinėti šią pagalbą, jei vėliau pasikeis nagrinėjamų projektų techninės savybės (ginčijamo sprendimo 105 punktą). Be to, šios pagalbos suteikimo sąlygos numato jos dydžio sumažinimą pasibaigus sutarčiai su elektros energijos pirkėju ir šios pagalbos trukmės apribojimą iki 20 metų, t. y. laikotarpiu, po kurio elektros energijos gamyba nebebus subsidijuojama (ginčijamo sprendimo 23 ir 24 punktai). Reikia konstatuoti, kad šis pagalbos mokėjimo mažinimo mechanizmas visiškai nepriklauso nuo tariamos nagrinėjamų projektų poveikio ieškovių-žvejybos įmonių veiklai rizikos ir negali daryti įtakos šioms įmonėms, nes šis poveikis priklauso tik nuo galimų techninių ir reglamentavimo priemonių, kurių imamasi siekiant apriboti šią veiklą, arba, priešingai, palengvinti jos vykdymą tuo pat metu eksploatuojant šiuos projektus. Taigi net ir nustojus mokėti ginčijamą pagalbą šis tariamas poveikis gali išlikti nepriklausomai nuo tokio mokėjimo.
- 95 Trečia, ginčijama pagalba, atitinkanti skirtumą tarp elektros energijos, kurią pagamino įrenginiai, esantys nagrinėjamų projektų dalyku, pirkimo tarifų ir elektros energijos rinkos kainos, gali daryti poveikį tik rinkoms, kuriose veikia pagalbos gavėjos, t. y. elektros energijos vartotojų rinkai ir galbūt gamintojų rinkoms, susijusioms su šiemis įrenginiams veikti reikalingomis priemonėmis. Ginčijama pagalba pati savaime negali daryti poveikio rinkoms, kuriose veikia pačios ieškovės-žvejybos įmonės, ir to, beje, jos netvirtina.
- 96 Ketvirta, dėl tariamo nagrinėjamų projektų poveikio žuvininkystės ištekliams ir jūros aplinkai pakanka pažymėti, kad taip pat, kaip minėtų projektų poveikis žvejybai atitinkamuose rajonuose, jis priklauso tik nuo Prancūzijos valdžios institucijų sprendimų dėl šių projektų įrengimo ir jiems taikomų techninių bei reglamentavimo priemonių, galinčių turėti teigiamos ar neigiamos įtakos šiam poveikiui. Šiuo klausimu nei iš ieškovių-žvejybos įmonių ir jų reikalavimus palaikančių įstojusių į bylą šalių teiginių, nei iš jų pateiktų įrodymų negalima daryti išvados, kad ginčijamos pagalbos mokėjimas turi ryšį su šiuo poveikiu žuvininkystės ištekliams ir jūros aplinkai. Taigi, nesant reikalo nagrinėti Komisijos ir jos reikalavimus palaikančių įstojusių į bylą šalių argumentų, susijusių su tokio poveikio įrodymų nebuvimu, jis bet kuriuo atveju negali suteikti ieškovėms-žvejybos įmonėms suinteresuotųjų šalių statuso.
- 97 Iš to, kas išdėstyta, matyti, kad ginčijamos pagalbos suteikimo mechanizmas nėra niekaip susijęs su tariamu nagrinėjamų projektų poveikiu ieškovių-žvejybos įmonių veiklai. Iš tiesų šis poveikis priskirtinas pirma, Prancūzijos valdžios institucijų sprendimams dėl šių projektų įrengimo atitinkamuose rajonuose, įgyvendinant jų energetikos išteklių eksploatavimo politiką, ir, antra, viešosios jūrų erdvės reglamentavimui bei techninėms priemonėms, taikytinoms minėtiems projektams. Kita vertus, nors šių valdžios institucijų sprendimas suteikti šių projektų operatoriams pagalbą, valstybei prisiimant pareigą pirkti, jiems suteikia pranašumą, lyginant su nesubsidijuojamos elektros energijos gamintojais, toks sprendimas pats savaime neturi įtakos ieškovių-žvejybos įmonių ekonominiams rezultatams. Taigi ginčijama pagalba negali būti laikoma savaime galinčia daryti konkretų poveikį jų padėčiai, kaip tai suprantama pagal šio sprendimo 64 punkte nurodytą jurisprudenciją.
- 98 Šios išvados nepaneigia įvairūs ieškovių-žvejybos įmonių argumentai, kuriais siekiama įrodyti ryšį tarp ginčijamos pagalbos ir tariamo nagrinėjamų projektų poveikio jų padėčiai.
- 99 Pirma, dublike ir pastabose dėl Komisijos reikalavimus palaikančių įstojusių į bylą šalių pareiškimų ieškovės-žvejybos įmonės tvirtina, kad pagalbos mokėjimas yra būtinas nagrinėjamų projektų įgyvendinimui ir jų eksploatavimui.

- 100 Šiuo klausimu, pirma, kaip matyti iš 2008 m. gairių 3.2 skirsnio („Skatinamasis pagalbos poveikis ir būtinumas“) – juo Komisija rėmėsi ginčijamo sprendimo 81–86 punktuose – ir iš tų pačių punktų, pagalbos būtinumas siekiant įgyvendinti ir eksploatuoti aplinkos apsaugos projektus, kaip antai nagrinėjamus projektus, yra būtent jų suderinamumo sąlyga. Visų pirma, pagal 2008 m. gairių 146 punkto c papunktį siekdama įrodyti pagalbos skatinamąjį poveikį, atitinkama valstybė narė turi įrodyti, kad neteikiant pagalbos investicijos nebūtų pakankamai pelningos. Taigi pripažinus, kad, kaip teigia ieškovai, ginčijamos pagalbos konkretaus poveikio jų veiklai rizika yra įrodyta vien dėl to, kad pagalba yra būtina minėtų projektų egzistavimui, taip suinteresuotosios šalies statusas potencialiai būtų suteikiamas kiekvienai įmonei ar privačiam asmeniui, kurių interesams gali daryti poveikį minėti projektai, o tai, kaip nurodyta šio sprendimo 89 punkte, negali būti priimtina. Be to, reikia pažymėti, kad tokia suinteresuotosios šalies statuso samprata praktiškai leistų tokioms įmonėms ar privatiems asmenims sistemingai ginčyti sprendimus neteikti prieštaravimų dėl pagalbos aplinkos apsaugai, nes konkretaus poveikio jų padėčiai rizikos įrodymas būtų savaime įrodytas dėl tokios pagalbos būtinumo.
- 101 Antra, reikia pažymėti, kad, kaip iš esmės matyti iš dubliko, ieškovių-žvejybos įmonių argumentai šiuo atveju susiję ne su pačiu ginčijamos pagalbos poveikiu, bet su sprendimų nagrinėjamais projektais įrengti atitinkamus jūros vėjo elektrinių parkus poveikiu, kuris, jų nuomone, apima, be kita ko, visišką ar dalinį žvejybos veiklos draudimą ir techninius apribojimus, dėl kurių tampa sunku vykdyti žvejybą atitinkamuose žvejybos rajonuose. Taigi, kaip teigia įstojusios į bylą palaikyti Komisijos reikalavimų šalys, ieškinyje dėl ginčijamo sprendimo tam tikra prasme tėra ieškovių-žvejybos įmonių ieškinių nacionaliniuose teismuose dėl Prancūzijos valdžios institucijų sprendimų, susijusių su šiais projektais, tęsinys. Iš SESV 194 straipsnio 2 dalies antros pastraipos matyti, kad Sutartys neturi poveikio valstybių narių teisei apibrėžti savo energijos išteklių naudojimo sąlygas, pasirinkti iš skirtingų energijos šaltinių ir nustatyti bendrą energijos tiekimo struktūrą (šiuo klausimu žr. 2020 m. rugsėjo 22 d. Sprendimo *Austrija / Komisija*, C-594/18 P, EU:C:2020:742, 48 punktą).
- 102 Taigi, net jei ieškovės-žvejybos įmonės gali būti suinteresuotos nacionaliniuose teismuose ginčyti Prancūzijos valdžios institucijų sprendimus ir vėjo energijos eksploatavimo jūroje pasirinkimus, kiek tai susiję su galimu šio eksploatavimo poveikiu jų padėčiai, šios aplinkybės nepakanka, kad joms būtų suteiktas suinteresuotosios šalies statusas vykstant formaliai tyrimo procedūrai dėl valstybės pagalbos mokėjimo įmonėms, dalyvaujančioms įgyvendinant minėtus sprendimus ir pasirinkimus.
- 103 Antra, priešingai, nei teigia ieškovės-žvejybos įmonės, šiuo atveju negalima atsižvelgti į tai, kad, jų teigimu, jos vykdo bendrojo intereso veiklą, kuri yra svarbi ir turi ypatingą statusą pagal SESV 39 straipsnį.
- 104 Šiuo klausimu visų pirma reikia priminti, kaip tai daro ieškovės-žvejybos įmonės, kad SESV 39 straipsnyje apibrėžti tikslai, kurie gali būti taikomi bendrai žuvininkystės politikai pagal SESV 38 straipsnio 1 dalį, be kita ko, yra užtikrinti deramą žemės ūkiu besiverčiančios bendruomenės gyvenimo lygį, o juos įgyvendinant turi būti atsižvelgiama į žemės ūkio veiklos savitumą, kuris priklauso nuo žemės ūkio socialinės struktūros ir nuo struktūrinių bei gamtinių įvairių žemės ūkio regionų skirtumų.

- 105 Vis dėlto šioje byloje reikia pažymėti, kad pagal ginčijamo sprendimo 74–79 punktus ginčijama pagalba siekiama plėtoti elektros energijos gamybą iš atsinaujinančių energijos šaltinių, siekiant, be kita ko, prisidėti prie Prancūzijos Respublikos tikslo padidinti šių energijos išteklių dalį galutiniame elektros energijos suvartojime. Šie tikslai visiškai nesusiję su bendros žuvininkystės politikos tikslais, apibrėžtais SESV 39 straipsnyje.
- 106 Toliau reikia priminti, kad dėl pagalbos, kaip antai ginčijamos pagalbos, pagrįstos SESV 107 straipsnio 3 dalies c punktu, suteikimo Teisingumo Teismas yra nusprendęs, jog, remiantis šia nuostata, valstybės pagalba turi tenkinti dvi sąlygas, kurių pirmoji – pagalba turi būti skirta tam tikros ekonominės veiklos rūšių arba tam tikrų ekonomikos sričių plėtrai skatinti, o antroji, suformuluota neigiama forma, – pagalba neturi trikdyti prekybos sąlygų taip, kad prieštarautų bendram interesui. Taigi pagal šią nuostatą pagalbos suderinamumas nesiejamas su sąlyga, kad ja būtų siekiama bendro intereso tikslo, ir tai neturi reikšmės aplinkybei, kad remiantis šiuo pagrindu Komisijos priimti sprendimai turi užtikrinti Sąjungos teisės laikymąsi (2020 m. rugsėjo 22 d. Sprendimo *Austrija / Komisija*, C-594/18 P, EU:C:2020:742, 19 ir 20 punktai).
- 107 Taigi klausimas, ar, kaip teigia ieškovės-žvejybos įmonės, į SESV 39 straipsnyje nurodytus bendro intereso tikslus turi būti atsižvelgta nagrinėjant ginčijamą pagalbą, neturi reikšmės atsižvelgiant į SESV 107 straipsnio 3 dalies c punkte numatytas sąlygas, primintas šio sprendimo 106 punkte. Vadinasi, į šį klausimą negalima atsižvelgti vertinant jų, kaip suinteresuotųjų šalių, statusą. Iš tiesų suinteresuotosios šalies teisė pateikti pastabas vykstant formaliai tyrimo procedūrai, taigi, kaip priminta šio sprendimo 62 punkte, ginčyti sprendimą neteikti prieštaravimų, kuriuo netiesiogiai atsisakoma pradėti šią procedūrą, turi būti aiškinama atsižvelgiant į jos tikslą, be kita ko, leisti Komisijai surinkti visas reikalingas nuomones, jei per pirminį pagalbos patikrinimą ji nesugebėjo įveikti visų sunkumų, kilusių dėl šios pagalbos suderinamumo su vidaus rinka vertinimo (šiuo klausimu žr. 2020 m. rugsėjo 3 d. Sprendimo *Vereniging tot Behoud van Natuurmonumenten in Nederland ir kt. / Komisija*, C-817/18 P, EU:C:2020:637, 76 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).
- 108 Galiausiai bet kuriuo atveju tariama nagrinėjamų projektų poveikio žvejybai atitinkamuose rajonuose, žuvininkystės ištekliams ir jūros aplinkai rizika, darant prielaidą, kad ji yra įrodyta, negali būti įrodymas, kad nagrinėjama pagalba prieštarauja SESV 39 straipsnyje nustatytiems tikslams.
- 109 Pirma, atsižvelgiant į tai, kad SESV 39 straipsnyje apibrėžti tikslai yra labai bendro pobūdžio, jie negali būti užginčyti dėl galimo neigiamo minėtų projektų poveikio ieškovių-žvejybos įmonių veiklai.
- 110 Antra, kaip jau buvo nurodyta šio sprendimo 81 punkte, ieškovės-žvejybos įmonės neturi besąlyginės teisės naudotis viešąja jūrų erdve, kuri apima jų žvejybos rajonus, ir, kaip jos pačios nurodo, jų veiklai jau yra taikomi apribojimai dėl tokioms veiklos rūšims taikomų teisės aktų. Be to, kaip matyti, be kita ko, iš prie ieškinio pridėtų su jų žvejybos pastangomis susijusių žemėlapių, nagrinėjamų projektų įrengimo vietos apima tik dalį šių rajonų ir nėra nei tvirtinama, nei įrodyta, kad šie projektai galėtų pakenkti jų gyvenimo lygiui ar šiuose rajonuose vykdomos mažos apimties žvejybos socialinei struktūrai. Taip pat, kaip jau buvo pažymėta šio sprendimo 80 punkte, priešingai, nei teigia šie ieškovai, Prancūzijos Respublikos pateikti dokumentai rodo Prancūzijos valdžios institucijų norą leisti kartu vykdyti žvejybos ir atitinkamų jūros vėjo elektrinių parkų veiklą.

- 111 Trečia, ieškovės-žvejybos įmonės dublike tvirtina, kad bet kuriuo atveju jos yra suinteresuotos pareikšti ieškinį dėl ginčijamo sprendimo, nes kai kurios iš jų nacionaliniuose teismuose yra pareiškusios ieškinius dėl leidimų eksploatuoti du iš nagrinėjamų projektų.
- 112 Šiuo klausimu pakanka priminti, kad pagal suformuotą jurisprudenciją suinteresuotumas pareikšti ieškinį ir *locus standi* yra atskiros priimtino sąlygos, kurias fizinis ar juridinis asmuo turi tenkinti kumuliatyviai, kad galėtų pareikšti ieškinį dėl panaikinimo pagal SESV 263 straipsnio ketvirtą pastraipą (žr. 2015 m. rugsėjo 17 d. Sprendimo *Mory ir kt. / Komisija*, C-33/14 P, EU:C:2015:609, 62 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją). Nors procesai nacionaliniuose teismuose suteikė ieškovėms-žvejybos įmonėms suinteresuotumą pareikšti ieškinį dėl ginčijamo sprendimo, reikia pažymėti, kad, kaip matyti, be kita ko, iš šio sprendimo 62 punkte primintos jurisprudencijos, klausimas, ar ieškovas yra suinteresuotoji šalis, kaip tai suprantama pagal Reglamento 2015/1589 1 straipsnio h punktą, ir dėl to jam leidžiama ginčyti sprendimą neteikti prieštaravimų, susijęs su minėto ieškovo *locus standi*.
- 113 Iš viso to, kas išdėstyta, darytina išvada, kad ieškovės-žvejybos įmonės pakankamai teisiškai neįrodė, kad ginčijama pagalba gali daryti konkretų poveikį jų padėčiai. Taigi ieškinyje dėl ginčijamo sprendimo, kiek jis susijęs su ieškovėmis-žvejybos įmonėmis, turi būti atmestas kaip nepriimtinas.

Dėl pirmosios ieškovės pripažinimo suinteresuotąja šalimi

- 114 Dėl pirmosios ieškovės – įmonės (kooperatyvo), kurią sudaro Treporo ir gretimų uostų žvejai, siekdami paskirstyti kuro, tepalų ir riebalų pirkimą ir pardavimą (žr. šio sprendimo 1 punktą), reikia pažymėti, kad jos veikla priklauso nuo jos klientų ekonominių sprendimų, o ne nuo ginčijamos pagalbos mokėjimo. Taigi bet kuriuo atveju nėra ryšio tarp šio mokėjimo ir šios veiklos plėtros, juo labiau kad, kaip matyti iš šiuo klausimu pateiktų ieškinio priedų, šie klientai neapsiriboja ieškovėmis-žvejybos įmonėmis, o apima apie 70 komercinės veiklos vykdytojų, įregistruotų Aukštutinės Prancūzijos regione, Normandijoje ir Bretanėje. Be to, pirmosios ieškovės klientų laivų judėjimo intensyvumo žemėlapiai (jie taip pat buvo pridėti prie bylos medžiagos) rodo platesnę veiklos sritį nei ieškovių-žvejybos įmonių. Darytina išvada, kad bet kuriuo atveju nėra įrodyta, jog ginčijama pagalba gali daryti konkretų poveikį jos padėčiai, ir kad ši ieškovė negali būti laikoma suinteresuotąja šalimi. Taigi ieškinyje dėl ginčijamo sprendimo, kiek jis susijęs su pirmąja ieškove, taip pat turi būti atmestas kaip nepriimtinas.
- 115 Atsižvelgiant į visa tai, kas išdėstyta, nesant reikalo nagrinėti Komisijos argumentų, kad ieškovai neturi ypatingo statuso, kaip tai suprantama pagal 1963 m. liepos 15 d. Sprendimą *Plaumann / Komisija* (25/62, EU:C:1963:17), ir, be kita ko, kad ginčijama pagalba iš esmės nepaveikė jų padėties rinkoje, darytina išvada, kad nė vienas iš ieškovų neturi teisės pareikšti ieškinio dėl ginčijamo sprendimo.
- 116 Vadinasi, ieškinyje turi būti atmestas kaip nepriimtinas.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 117 Pagal Procedūros reglamento 134 straipsnio 1 dalį iš pralaimėjusios šalies priteisiamos bylinėjimosi išlaidos, jei laimėjusi šalis to reikalavo.

- 118 Kadangi ieškovai pralaimėjo bylą, iš jų turi būti priteistos bylinėjimosi išlaidos pagal Komisijos reikalavimus.
- 119 Kadangi Bendrojo Teismo pirmininko pavaduotojas 2021 m. liepos 2 d. Nutartimi *Bourel ir kt. / Komisija* (T-777/19 R, nepaskelbta Rink., EU:T:2021:407) atidėjo bylinėjimosi išlaidų klausimo nagrinėjimą, reikia priimti sprendimą dėl jų. Šiuo klausimu, kadangi šeštasis–vienuoliktasis ieškovai pralaimėjo bylą, jie turi padengti bylinėjimosi išlaidas pagal Komisijos reikalavimus.
- 120 Pagal Procedūros reglamento 138 straipsnio 1 dalį Prancūzijos Respublika padengia savo bylinėjimosi išlaidas.
- 121 Pagal Procedūros reglamento 138 straipsnio 3 dalį Bendrasis Teismas gali nuspręsti, kad įstojusi į bylą šalis, išskyrus tas, kurios nurodytos 1 ir 2 dalyse, padengia savo bylinėjimosi išlaidas.
- 122 Nagrinėjamu atveju reikia nuspręsti, kad įstojusios į bylą šalys, išskyrus Prancūzijos Respubliką, turi padengti savo bylinėjimosi išlaidas.

Remdamasis šiais motyvais,

BENDRASIS TEISMAS (devintoji išplėstinė kolegija)

nusprendžia:

1. **Atmesti ieškinį.**
2. **Priteisti iš *Coopérative des artisans pêcheurs associés (CAPA) Sarl* ir kitų ieškovų, kurių pavadinimai, vardai ir pavardės nurodyti priede, bylinėjimosi išlaidas.**
3. **Priteisti iš *David Bourel* ir kitų ieškovų byloje T-777/19 R, kurių pavadinimai, vardai ir pavardės nurodytos priede, bylinėjimosi išlaidas, patirtas per procedūrą dėl laikinųjų apsaugos priemonių taikymo.**
4. **Prancūzijos Respublika, *Comité régional des pêches maritimes et des élevages marins des Hauts-de-France (CRPMEM)*, *Fonds régional d'organisation du marché du poisson (FROM NORD)*, *Organisation de producteurs CME Manche-Mer du Nord (OP CME Manche-Mer du Nord)*, *Ailes Marines SAS*, *Éoliennes Offshore des Hautes Falaises SAS*, *Éoliennes Offshore du Calvados SAS*, *Parc du Banc de Guérande SAS*, *Éoliennes en Mer Dieppe Le Tréport SAS* ir *Éoliennes en Mer Îles d'Yeu et de Noirmoutier SAS* padengia savo bylinėjimosi išlaidas.**

Van der Woude

Costeira

Gratsias

Kancheva

Perišin

Paskelbta 2021 m. rugsėjo 15 d. viešame teismo posėdyje Liuksemburge.

Parašai.